

Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 3 октомври 2018 г. — CP/Sąd Najwyższy

(Дело C-624/18)

(2019/C 44/14)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Ищец: CP

Ответник: Sąd Najwyższy

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 47 от Хартата на основните права във връзка с член 9, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите ⁽¹⁾ [...] да се тълкува в смисъл, че когато пред действащ като последна инстанция съд на държава членка се търси правна защита (с иск) на основание наличието на нарушение на забраната за дискриминация поради възраст спрямо съдия от въпросния съд, като е подадена и молба за допускане на обезпечение на иска, посоченият съд е длъжен — с цел да осигури защитата на правата, произтичащи от правото на Съюза, като разпорежи предвидените в националното право временни мерки — да остави без приложение националните разпоредби, които предоставят компетентността по образуваното дело на организационно подразделение на този съд, което не функционира, тъй като не са назначени съдии на съответните длъжности в него?
- 2) В случай на назначаване на съдиите в организационното подразделение, което съгласно националното право е компетентно да осигури търсената правна защита, трябва ли член 267, трета алинея ДФЕС във връзка с член 19, параграф 1 и член 2 ДЕС, както и с член 47 от Хартата на основните права, да се тълкува в смисъл, че създадената от нищото колегия на съд от последна инстанция на държава членка, която колегия е компетентна да разглежда делата по искове и жалби на съдии от националните съдилища и в която следва да заседават единствено съдии, избрани от националния орган, който би следвало да защитава независимостта на съдилищата (Националният съдебен съвет), но предвид устройствения модел на съставянето му и начина му на работа не предоставя гаранции за независимост от законодателната и изпълнителната власт, представлява независим съд или независима юрисдикция по смисъла на правото на Европейския съюз?
- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос трябва ли член 267, трета алинея ДФЕС във връзка с член 19, параграф 1 и член 2 ДЕС, както и с член 47 от Хартата на основните права, да се тълкува в смисъл, че колегията на съд от последна инстанция на държава членка, която отговаря на установените в правото на Европейския съюз изисквания към съда и до която е подадена жалба по свързано с правото на Съюза дело, по което обаче тя няма компетентност, е длъжна да остави без приложение разпоредбите на националния закон, които изключват нейната компетентност по това дело?

⁽¹⁾ ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 3 октомври 2018 г. — DO/Sąd Najwyższy

(Дело C-625/18)

(2019/C 44/15)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Ищец: DO

Ответник: Sąd Najwyższy

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 47 от Хартата на основните права във връзка с член 9, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите ⁽¹⁾ [...] да се тълкува в смисъл, че когато пред действащ като последна инстанция съд на държава членка се търси правна защита (с иск) на основание наличието на нарушение на забраната за дискриминация поради възраст спрямо съдия от въпросния съд, като е подадена и молба за допускане на обезпечение на иска, посоченият съд е длъжен — с цел да осигури защитата на правата, произтичащи от правото на Съюза, като разпореди предвидените в националното право временни мерки — да остави без приложение националните разпоредби, които предоставят компетентността по образуваното дело на организационно подразделение на този съд, което не функционира, тъй като не са назначени съдии на съответните длъжности в него?
- 2) В случай на назначаване на съдиите в организационното подразделение, което съгласно националното право е компетентно да осигури търсената правна защита, трябва ли член 267, трета алинея ДФЕС във връзка с член 19, параграф 1 и член 2 ДЕС, както и с член 47 от Хартата на основните права, да се тълкува в смисъл, че създадената от нищото колегия на съд от последна инстанция на държава членка, която колегия е компетентна да разглежда делата по искове и жалби на съдии от националните съдилища и в която следва да заседават единствено съдии, избрани от националния орган, който би следвало да защитава независимостта на съдилищата (Националният съдебен съвет), но предвид устройствения модел на съставянето му и начина му на работа не предоставя гаранции за независимост от законодателната и изпълнителната власт, представлява независим съд или независима юрисдикция по смисъла на правото на Европейския съюз?
- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос трябва ли член 267, трета алинея ДФЕС във връзка с член 19, параграф 1 и член 2 ДЕС, както и с член 47 от Хартата на основните права, да се тълкува в смисъл, че колегията на съд от последна инстанция на държава членка, която отговаря на установените в правото на Европейския съюз изисквания към съда и до която е подадена жалба по свързано с правото на Съюза дело, по което обаче тя няма компетентност, е длъжна да остави без приложение разпоредбите на националния закон, които изключват нейната компетентност по това дело?

⁽¹⁾ ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 17 октомври 2018 г. — Unitel Sp. z o.o. w Warszawie/Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Дело C-653/18)

(2019/C 44/16)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Unitel Sp. z o.o. w Warszawie

Ответник: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Преюдициални въпроси

- 1) В светлината на член 146, параграф 1, букви а) и б) и член 131 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ и принципите на облагане на потреблението, данъчен неутралитет и пропорционалност трябва ли правилната национална практика да предполага прилагане на освобождаването от данъка с право на приспадане (облагане с нулева ставка в Полша) винаги когато са изпълнени кумулативно следните две условия:

а) стоките са изнесени за неизвестен получател извън Европейския съюз, и